

วันที่ ๒๐ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้แก้ไขเหตุรำคาญ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๔ ปรากฏวันที่ได้รับในคำสั่งของเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่น และยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
โดยเจ้าหน้าที่ของผู้อุทธรณ์เป็นผู้นำส่ง กรมอนามัยยลงรับเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิ
อุทธรณ์คำสั่งภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฝ่ายเลขานุการได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบ
ข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ โดยมีผลการดำเนินการดังนี้
๑) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๓๗๙ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติม
ข้อมูลหรือขยายหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เพิ่มเติมข้อมูลหรือเอกสารหลักฐาน ๒) มีหนังสือ ที่ สธ
๐๙๔๕.๐๕/๘๓๘๐ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้จัดทำคำชี้แจงแก้คำอุทธรณ์
ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ สป ๕๒๔๐๕/๔๗๓๑ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ชี้แจงแก้คำอุทธรณ์
พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๓๘๑ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงศูนย์อนามัยที่ ๖
ชลบุรี กรมอนามัย แจ้งให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือที่ สธ ๐๙๑๕.๐๑/๑๗๑๓ ลงวันที่ ๑๗
พฤศจิกายน ๒๕๖๔ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นายชยพล วิริยะประเสริฐ ตำแหน่งนิติกร
เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๔๐-๖/๒๕๖๔ เมื่อวันอังคารที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๔

ผู้อุทธรณ์...

ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์เคลื่อนย้ายทรายออกจากพื้นที่ที่เคยได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ สะสมทรายและได้หยุดประกอบกิจการไปแล้ว เนื่องจากในช่วงต้นเดือนตุลาคม ๒๕๖๔ มีฝนตกในปริมาณมาก มีน้ำเหนือไหลท่วมในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี และนนทบุรี และอาจเกิดน้ำท่วมในที่ดิน ของผู้อุทธรณ์ได้ โดยมีหนังสือเลขที่ KGT.๐๐๘-๖๔ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ แจ้งไปยังเจ้าพนักงานท้องถิ่น วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ ผู้อุทธรณ์ได้เข้าดำเนินการขนย้ายทรายออกจากท่าทรายโดยใช้รถบรรทุกพ่วง ประมาณ ๑๐ คัน แต่ถูกประชาชนที่อยู่อาศัยใกล้เคียงแจ้งร้องเรียนไปยังเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่า มีรถบรรทุกทรายวิ่งผ่าน เกิดความสั่นสะเทือนทำให้บ้านเรือนได้รับความเสียหาย เจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองปทุมธานีได้เข้าตรวจสอบ พบว่ามีรถบรรทุกพ่วงเข้าดำเนินการขนย้ายทรายออกจากพื้นที่จริง และทำให้บ้านเรือนของประชาชนที่อยู่อาศัย ในบริเวณใกล้เคียงได้รับความสั่นสะเทือน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขไม่ให้เกิดเหตุ ร้ายจากการขนย้ายสินค้าออกจากพื้นที่บริเวณผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวัน นับจากวันที่ได้รับ คำสั่ง

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขอให้เพิกถอนคำสั่ง โดยโต้แย้งว่า ๑) ข้ออ้างที่ว่าผู้อุทธรณ์ทำให้บ้านเรือนประชาชนได้รับความเสียหาย จากการที่รถบรรทุกพ่วงประมาณ ๑๐ คัน วิ่งผ่านบ้านเรือนของประชาชนไม่เป็นความจริง เพราะไม่มีรูปถ่ายที่แสดงให้เห็นว่าก่อนที่รถบรรทุกพ่วง เข้ามาขนย้ายทรายออกจากท่าและหลังจากขนย้ายทรายออกจากท่าเพียง ๑ วัน ทำให้บ้านเรือนได้รับความเสียหาย อย่างไร ตำแหน่งใด และข้อพิพาทเรื่องบ้านเรือนเสียหายเป็นเหตุเดิมที่เคยมีมาก่อนแล้ว โดยบ้านเรือนของผู้ร้องเรียน ปลุกสร้างมามากกว่า ๑๕ ปี มีสภาพเก่าตามกาลเวลา และทำการปลูกสร้างไม่ถูกต้องตามหลักวิศวกรรม โดยก่อสร้าง ริมคลอง ไม่มีคันคอดิน ไม่ไกลจากแม่น้ำเจ้าพระยา และที่ดินที่ปลูกสร้างไม่มั่นคงแข็งแรง ก่อนออกคำสั่ง ทางปกครองเจ้าพนักงานท้องถิ่นควรมีพยานหลักฐานที่เห็นเป็นประจักษ์ และมีพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ พิสูจน์ว่ารถบรรทุกที่วิ่งบนถนนคอนกรีตชนิดหนาเพียง ๑ วัน ทำให้บ้านเรือนของประชาชนเสียหายได้อย่างไร เห็นว่า การออกคำสั่งดังกล่าวขาดข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครอง จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ๒) ก่อนที่จะมีข้อพิพาทในครั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ได้แสดงความสุจริตใจ เคารพต่อกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ของภาครัฐโดยได้ส่งหนังสือหารือไปยังสำนักงานเทศบาลเมืองปทุมธานี เรื่อง การขนย้ายทรัพย์สินออกจากที่ดิน เนื่องจากที่ดินแปลงดังกล่าวมีน้ำท่วมทุกปี และปีนี้ฝนตกหนักทำให้มี ปริมาณน้ำฝนจำนวนมาก เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดทรัพย์สินเสียหาย จำเป็นต้องขนทรัพย์สินออกจากพื้นที่ ต่อมา เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์นำส่งมาตรการป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชน และผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือนำส่งมาตรการลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ มีมาตรการดังนี้ (๑) กำหนดให้รถบรรทุกวิ่งไม่เกิน ๑๐ กิโลเมตร/ชั่วโมง (๒) ให้รถวิ่งเข้า-ออกทางเดียว คือ ช่องทางซ้าย (ฝั่งขาเข้า) ตรงข้ามบ้านเรือนที่พักอาศัย และไม่ลงบ่อล้างล้อโดยตั้งกรวยยางเพื่อป้องกันการวิ่ง (๓) เวลาวิ่งรถ ๐๙.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. (๔) ให้รถคลุมผ้าใบ ไม่ให้ฝุ่นละอองฟุ้งกระจาย (๕) ระยะเวลาแล้วเสร็จ คือจนกว่าจะขหมด คาดว่าภายใน ๓๐ วัน ในวันเดียวกัน เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้สั่งระงับการขนทรายออกจากท่าทรายทางถนนและยังยืนยันให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไข ไม่ให้เกิดเหตุรำคาญจากการขนย้ายสินค้าออกจากพื้นที่โดยอ้างว่าบริเวณผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายใน ๗ วัน หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งจะมีโทษตามมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้อุทธรณ์เห็นว่าคำสั่งทางปกครองนี้สร้างขึ้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือสร้างภาระ ให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คำสั่งทางปกครอง นี้ไม่อธิบายว่ามาตรการที่นำส่งไปไม่เพียงพออย่างไร จะให้ทำอะไรเพิ่มเติม เพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ ต่อประชาชน แต่มาสร้างภาระและยังเป็นการละเมิดตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) อีกด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นทำคำชี้แจงแก้ข้อเท็จจริง สรุปความได้ว่า ๑) เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๔ ได้รับหนังสือของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ แจ้งเรื่องขนย้ายทรัพย์สินออกจากที่ดิน ในเนื้อหาไม่ได้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับการขนย้ายทรัพย์สิน ซึ่งการกระทำดังกล่าวเอกชนสามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องขออนุญาต แต่เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวเคยมีปัญหาเรื่องร้องเรียนมาก่อนจึงได้มีหนังสือสอบถามวิธีการและปริมาณทรัพย์สินที่จะขนย้าย พร้อมมาตรการป้องกันผลกระทบต่อประชาชนที่อยู่อาศัยใกล้เคียง ๒) เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนว่ามีรถบรรทุกพ่วงประมาณ ๑๐ คัน เข้าดำเนินการขนย้ายทรายออกจากท่าทรายของผู้อุทธรณ์ และวิ่งผ่านหน้าบ้านเรือนประชาชนทำให้ได้รับความเสียหายจากการตรวจสอบพบว่า มีการวิ่งรถบรรทุกพ่วงเพื่อขนย้ายทรายออกจากพื้นที่ ทำให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงได้รับความเดือดร้อนจากการสั่นสะเทือน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขไม่ให้เกิดเหตุรำคาญจากการขนย้ายสินค้าออกจากพื้นที่ให้แล้วเสร็จภายใน ๗ วัน ๓) เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับหนังสือของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ แจ้งมาตรการ เรื่อง การขนย้ายทรัพย์สินออกจากที่ดิน จึงได้เชิญผู้ร้องเรียนและตัวแทนของผู้อุทธรณ์เข้ามาพูดคุยเพื่อให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงมาตรการป้องกันผลกระทบจากการขนย้ายทรัพย์สินและหาข้อยุติร่วมกันเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๔ ซึ่งในที่ประชุม ผู้แทนของผู้อุทธรณ์แจ้งว่าจะขอกลับไปหารือกับผู้อุทธรณ์อีกครั้ง โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ได้ออกคำสั่งระงับการขนทรายออกจากท่าทรายทางถนนแต่ประการใด ๔) เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับหนังสือจากผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แจ้งว่าภายหลังได้รับคำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไข ผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีการขนย้ายทรัพย์สินด้วยรถบรรทุกพ่วงแต่อย่างใด จึงสรุปได้ว่า กรณีดังกล่าวเป็นเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง เป็นการใช้อำนาจที่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตลอดจนไม่ได้เป็นการสร้างชั้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และกระทำละเมิดตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาทะกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรี กรมอนามัย ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ พบว่า ท่าทรายของผู้อุทธรณ์มีพื้นที่ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา ตั้งอยู่หมู่ที่ ๗ ตำบลบางหัวเสือ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ประกอบกิจการสะสมทรายโดยขนส่งทรายมาทางเรือแล้วนำมากองไว้เพื่อจำหน่าย ซึ่งจะมีรถบรรทุกพ่วงเปล่าของผู้อุทธรณ์และบริษัทอื่น ๆ เข้ามารับทราย โดยขาออกจะวิ่งผ่านบ่อล้างล้อก่อนออกจากสถานประกอบการ ปัจจุบันหยุดดำเนินการเนื่องจากไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น สภาพปัญหาข้อร้องเรียนมาจากรถบรรทุกพ่วงที่วิ่งเข้ามารับทรายและวิ่งกลับออกไป ก่อให้เกิดความสั่นสะเทือน เนื่องจากเส้นทางที่รถวิ่งผ่านอยู่ใกล้บ้านเรือนของประชาชน ในการออกคำสั่งเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพรายได้ดำเนินการ ดังนี้ ๑) เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับหนังสือจากผู้อุทธรณ์ เลขที่ KGT.๐๐๘-๖๔ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ แจ้งเรื่องขนย้ายทรัพย์สินออกจากที่ดิน โดยอ้างว่าอาจเกิดน้ำท่วมในที่ดินของผู้อุทธรณ์เนื่องจากเป็นช่วงฤดูฝน มีฝนตกปริมาณมาก และมีน้ำเหนือไหลท่วมในพื้นที่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จึงขอขนย้ายทรัพย์สิน ได้แก่ ดิน ทราย ออกจากพื้นที่เพื่อป้องกันไม่ให้ทรัพย์สินได้รับความเสียหาย ๒) เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ สป ๕๒๔๐๕/๔๑๕๐ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ ขอให้ผู้อุทธรณ์แจ้งวิธีการและปริมาณทรัพย์สินที่จะขนย้าย พร้อมทั้งมาตรการป้องกันผลกระทบต่อประชาชน ๓) วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนว่า มีรถบรรทุกพ่วงจำนวนประมาณ ๑๐ คัน เข้ามาบรรทุกทรายที่ท่าทรายของผู้อุทธรณ์และวิ่งผ่านบ้านประชาชนทำให้เกิดความเสียหาย เจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบพบว่ามีการนำรถพ่วงขนย้ายทรายออกจากพื้นที่ทำให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงได้รับความเดือดร้อนจากการสั่นสะเทือน ๔) วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่ง

ตามหนังสือ ที่ สป ๕๒๔๐๕/๔๑๖๐ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ให้ปรับปรุงแก้ไขไม่ให้เกิดเหตุรำคาญจากการขนย้ายทราย ให้แล้วเสร็จภายใน ๗ วัน และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับหนังสือของผู้อุทธรณ์ ที่ KGT.๐๐๙-๖๔ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ แจ้งมาตรการ เรื่อง การขนย้ายทรัพย์สินออกจากที่ดิน กำหนดมาตรการขนย้ายทราย รวม ๕ ข้อ ได้แก่ (๑) กำหนดให้รถบรรทุกวิ่งไม่เกิน ๑๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง (๒) ให้รถวิ่งเข้าออกทางเดียว คือช่องทางซ้าย (ฝั่งขาเข้า) ตรงข้ามกับบ้านเรือนที่อยู่อาศัย และไม่ลงบ่อล้างล้อ โดยจะตั้งกรวยยางเพื่อป้องกันการวิ่ง (๓) เวลาวิ่งรถ ๐๙.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. (๔) ให้รถบรรทุกทุกคันคลุมผ้าใบ ไม่ให้ฝุ่นละอองฟุ้งกระจาย (๕) ระยะเวลาแล้วเสร็จ คือจนกว่าจะขหมด คาดว่าภายใน ๓๐ วัน (๕) วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้เชิญผู้ร้องเรียน และผู้อุทธรณ์ เข้าร่วมพูดคุยเกี่ยวกับมาตรการป้องกันผลกระทบจากการขนย้ายทรัพย์สิน ซึ่งตัวแทนของผู้อุทธรณ์ขอเสนอข้อเสนอนี้ในที่ประชุมไปหารือกับผู้อุทธรณ์ก่อน (๖) วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับหนังสือของผู้อุทธรณ์ เลขที่ KGT.๐๑๒-๖๔ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ตอบกลับว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีการขนย้ายทรัพย์สินด้วยรถบรรทุกแต่อย่างใด เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือ ที่ สป ๕๒๔๐๕/๔๕๘๐ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงผู้ร้องเรียนแจ้งว่าผู้อุทธรณ์ได้หยุดดำเนินการขนย้ายทรัพย์สินด้วยรถบรรทุกแล้ว (๘) เหตุเดิมของการร้องเรียนเกิดจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเคยได้รับแจ้งจากผู้ร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนการสั่นสะเทือนจากรถบรรทุกทราย และแจ้งประมาณราคาความเสียหายของบ้านเรือนประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน จึงมีคำสั่งตามหนังสือ ที่ สป ๕๒๔๐๕/๓๒ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๓ ให้ผู้อุทธรณ์ระงับเหตุรำคาญ และต่อมาสำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดสมุทรปราการร่วมกับสำนักช่าง เทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพรายได้ลงพื้นที่ตรวจสอบบ้านเรือนของประชาชน (๙) จากกรณีดังกล่าว เจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบพบว่าผู้อุทธรณ์ได้ทำการขนย้ายทรายด้วยรถบรรทุกพ่วงออกจากท่าทรายในวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ โดยพิจารณาว่าการดำเนินการดังกล่าวไม่มีลักษณะเป็นการประกอบกิจการในเชิงธุรกิจ แต่ต้องดำเนินการไม่ให้ก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง เมื่อพบว่าการดำเนินการดังกล่าวก่อให้เกิดเหตุรำคาญจึงได้มีคำสั่งให้แก้ไข และผู้อุทธรณ์ได้ยุติการขนย้ายทรายด้วยรถบรรทุกแต่ขนย้ายโดยทางเรือแทน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบ ผู้ร้องเรียนให้ข้อมูลว่า เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ มีรถบรรทุกพ่วงสองตอน จำนวน ๑๐ คัน เข้ามาขนทรายจากท่าทรายของผู้อุทธรณ์วิ่งผ่านบ้านของประชาชนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง เกิดความเสียหายต่อบ้านเรือนจากแรงสั่นสะเทือนทำให้บ้านแตกร้าวและทรุดตัว โดยมีการขนทรายตั้งแต่ช่วงเช้าจนถึงตอนบ่าย หลังจากนั้นไม่พบว่ามีรถบรรทุกขนย้ายทรายออกไปอีก ต่อมาได้เข้าร่วมประชุมกับตัวแทนของผู้อุทธรณ์ โดยขอให้ผู้อุทธรณ์รับผิดชอบค่าเสียหายที่เกิดขึ้น ซึ่งตัวแทนผู้อุทธรณ์จะนำไปแจ้งแก่ผู้บริหารก่อน

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาจากเอกสารหลักฐานที่ได้รับ รวมถึงรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรี แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือแจ้งเรื่องขอขนย้ายทรัพย์สินออกจากที่ดินต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เนื่องจากปัจจุบันเป็นฤดูฝน มีฝนตกปริมาณมาก และมีน้ำเหนือไหลท่วมในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี อาจเกิดน้ำท่วมในพื้นที่ได้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดทรัพย์สินเสียหาย เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์แจ้งวิธีการและปริมาณทรัพย์สินที่จะขนย้าย มาตรการป้องกันผลกระทบต่อประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียง และให้นำส่งเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป ในวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ ผู้อุทธรณ์ได้เข้าดำเนินการขนย้ายทรายออกจากพื้นที่ และถูกประชาชนร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่า มีรถบรรทุกพ่วงประมาณ ๑๐ คัน ได้บรรทุกทรายออกจากท่าทรายและวิ่งผ่านบ้านพักอาศัยทำให้ได้รับความเสียหายรวม ๘ หลังคาเรือน เจ้าหน้าที่ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบ พบว่าผู้อุทธรณ์ใช้รถบรรทุกพ่วงขนย้ายทรายออกจากพื้นที่ ทำให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงได้รับความเดือดร้อนจากการสั่นสะเทือนจริง และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ระงับการกระทำที่ก่อเหตุรำคาญ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ยุติการขนย้ายทรายทันที วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือแจ้งมาตรการขนย้ายทรัพย์สินออกจากพื้นที่ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

และในวัน...

และในวันเดียวกันเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขไม่ให้เกิดเหตุรำคาญจากการขนย้ายสินค้าออกจากพื้นที่บริเวณผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงกำหนดให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่รับหนังสือวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้เชิญผู้ร้องเรียนและผู้อุทธรณ์เข้ามาชี้แจงมาตรการป้องกันผลกระทบจากการขนย้ายทรัพย์สินและหาข้อยุติร่วมกัน ผู้แทนของผู้อุทธรณ์แจ้งว่าจะกลับไปหารือกับผู้อุทธรณ์อีกครั้ง วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือตอบกลับหนังสือคำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไข เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แจ้งว่า ได้ดำเนินการตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง มีการแจ้งการดำเนินการขนย้ายทรัพย์สินล่วงหน้าแล้ว และภายหลังจากได้รับคำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไข ผู้อุทธรณ์ก็มีได้ขนย้ายทรัพย์สินด้วยรถบรรทุกแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์คำสั่งมีประเด็นโต้แย้งว่า การที่รถบรรทุกพ่วงประมาณ ๑๐ คัน วิ่งผ่านบ้านเรือนของประชาชนทำให้บ้านเรือนประชาชนได้รับความเสียหายไม่เป็นความจริง เพราะไม่มีหลักฐานมาแสดงให้เห็นว่า ก่อนและหลังที่รถบรรทุกพ่วงเข้ามาขนย้ายทรายออกจากท่า ทำให้บ้านเรือนของประชาชนได้รับความเสียหายได้อย่างไร ตรงตำแหน่งใด และข้อพิพาทเรื่องบ้านเรือนเสียหายเป็นข้อพิพาทเดิมซึ่งเคยมีมาก่อนแล้ว ก่อนออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นควรมีพยานหลักฐานที่เห็นเป็นประจักษ์และมีพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์มาพิสูจน์ว่ารถบรรทุกพ่วงที่วิ่งอยู่ในพื้นที่ของผู้อุทธรณ์ทำให้บ้านเรือนของประชาชนเสียหายได้อย่างไร นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือแจ้งมาตรการการเคลื่อนย้ายทรายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว โดยมีมาตรการรวม ๕ ข้อ แต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้สั่งระงับการขนทรายออกจากท่าทรายทางถนน และยืนยันให้ปรับปรุงแก้ไขไม่ให้เกิดเหตุรำคาญโดยอ้างว่าบริเวณผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายใน ๗ วัน ผู้อุทธรณ์เห็นว่าคำสั่งทางปกครองเป็นการสร้างขึ้นตอนโดยไม่จำเป็น สร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรี รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ว่า ท่าทรายของผู้อุทธรณ์มีพื้นที่ติดแม่น้ำเจ้าพระยา ประกอบกิจการสะสมทรายโดยขนส่งทรายมาทางเรือแล้วนำมากองไว้เพื่อจำหน่าย จากนั้นจะมีรถบรรทุกของผู้อุทธรณ์และของผู้อื่นวิ่งเข้ามารับทราย โดยขาออกจะวิ่งผ่านบ่อล้างล้อก่อนออกจากท่าทราย ปัจจุบันมิได้ประกอบกิจการแล้วเนื่องจากไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น สภาพปัญหาข้อร้องเรียนมาจากรถบรรทุกที่วิ่งเข้ามารับทรายและวิ่งกลับออกไปก่อให้เกิดความสั่นสะเทือนเนื่องจากเส้นทางที่วิ่งผ่านอยู่ใกล้บ้านเรือนของประชาชน ผู้ร้องเรียนให้ข้อมูลว่า เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ มีรถบรรทุกพ่วงสองตอน จำนวน ๑๐ คัน เข้ามาขนย้ายทรายจากท่าทรายวิ่งผ่านบ้านของตนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงเส้นทางวิ่งของรถ เกิดความเสียหายจากแรงสั่นสะเทือน ทำให้บ้านแตกร้าวและทรุดตัว โดยมีการขนทรายตั้งแต่ช่วงเช้าจนถึงตอนบ่าย หลังจากนั้นไม่มีการขนทรายโดยรถบรรทุกอีก ต่อมาได้เข้าร่วมปรึกษาหารือกับผู้อุทธรณ์โดยขอให้รับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้น

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การขนย้ายทรายออกจากท่าทรายของผู้อุทธรณ์ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่ อย่างไร

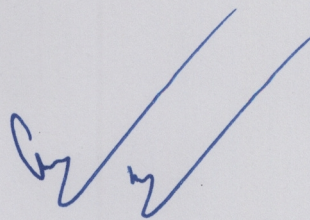
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ ให้ถือว่า เป็นเหตุรำคาญ... (๔) การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ...” จากเอกสารหลักฐานที่ได้รับปรากฏข้อเท็จจริงว่า เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ ผู้อุทธรณ์ได้ทำหนังสือแจ้งการขนย้ายทรัพย์สินออกจากพื้นที่ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือแจ้งให้

ผู้อุทธรณ์ดำเนินการแจ้งมาตรการเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง ในวันเดียวกันเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับเรื่องร้องเรียนว่า มีการใช้รถบรรทุกพ่วงประมาณ ๑๐ คัน ขนย้ายทรายออกจากท่าทรายของผู้อุทธรณ์ จึงลงพื้นที่ตรวจสอบพบว่า มีการใช้รถบรรทุกพ่วงขนย้ายทรายออกจากพื้นที่ ก่อให้เกิดความสั่นสะเทือนทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนจริง ต่อมาวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่น หนังสือแจ้งมาตรการเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามคำขอ แต่เป็นการยื่นหนังสือ ช่วงหลังจากที่ได้มีการขนย้ายทรายออกท่าทรายและก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ หลังจากที่ได้รับคำสั่ง ให้ปรับปรุงแก้ไขผู้อุทธรณ์ก็ได้ดำเนินการขนย้ายทรายออกจากท่าทราย ถือว่าผู้อุทธรณ์ได้ปฏิบัติตามคำสั่ง ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว จึงรับฟังได้ว่า ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ใช้รถบรรทุกพ่วง เข้าดำเนินการขนย้ายทรายทำให้เกิดความสั่นสะเทือน อาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงจนเป็นเหตุ รำคาญ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จริง

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ สป ๕๒๔๐๕/๘๑๖๐ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ให้ปรับปรุงแก้ไขเหตุรำคาญ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ในขณะที่ออกคำสั่ง นางสาวจิระประภา โทจะโป๊ะ ตำแหน่งรองปลัดเทศบาล ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีเมืองปู่เจ้าสมิงพราย ตามคำสั่งเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพรายที่ ๑๕๖/๒๕๖๓ เรื่อง มอบอำนาจของนายกเทศมนตรีให้รองปลัดเทศบาลปฏิบัติราชการแทน ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๓ จึงเป็น เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกคำสั่งทางปกครองได้ เมื่อพิจารณาจากคำสั่งที่แสดงถึงเหตุผลที่ออกคำสั่ง ประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณา ข้อเสนอแนะการใช้ดุลพินิจ และได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ถือได้ว่ามีรูปแบบถูกต้องตามที่กำหนดในมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้เข้าดำเนินการขนย้ายทรายออกจากท่าทรายโดยใช้รถบรรทุกพ่วง จำนวน ๑๐ คัน โดยวิ่งผ่านบ้านเรือน ของประชาชนที่อยู่อาศัยใกล้เคียงก่อให้เกิดความสั่นสะเทือน ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนจนเป็นเหตุรำคาญ ตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จริง การที่เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นใช้อำนาจตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขไม่ให้เกิดเหตุ รำคาญ จากการขนย้ายสินค้าออกจากพื้นที่บริเวณผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายใน ๗ วัน จึงชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงพิจารณาวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งรองปลัดเทศบาล ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีเมืองปู่เจ้าสมิงพราย เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ สป ๕๒๔๐๕/๘๑๖๐ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๔

(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

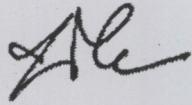
รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

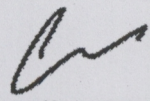
ทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อ...

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณายุทธวิธี

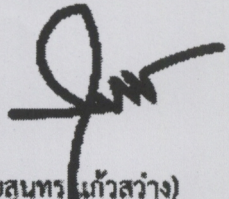
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

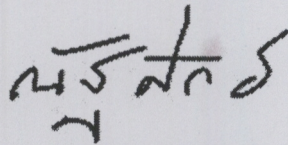
(นายวรฉัตร วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

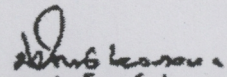
(นางสาวนารีน ขลิ้นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

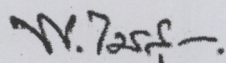
(นายสุนทร แก้วสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

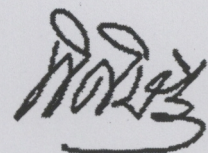
(นายณัฐศักดิ์ ตีศรี)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

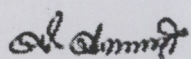
(นายปราโมทย์ อ่อนละออ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไนสุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายทวิชัฐ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายศุมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ